

Útmutató szörnyűző rajzokhoz

Szörnyek márpedig vannak. Itt sertepertélnek körülöttünk, kukucskálnak a háztetőkről, füttyörésznek a mákos bejgliben, fészkelődnek a zoknis fiókban. De ez nem is olyan szörnyű, mert mindig is itt laktak velünk, korábban anya rumli dobozában, azelőtt meg a nagy hímző ládájában, és – ha jól megnézed, némelyik régi képen jól kivehető – Petőfi kaftán zsebében is ott lapult egy, miközben szavalt a Pilvaxban. De nem árt tudni, hogy hiába zizegnek a szobában, csak akkor ijesztgetnek, ha félsz tőlük. A te félelmed nélkül olyanok ők mint egy kedves kis háziállat, egészen szerethetőek, olykor még némi sütimaradékot is ad nekik az ember. Sajnos az élet egyik legfontosabb ismeretét, a szörnyek hatástalanításának tudományát nem tanítják az iskolákban. (Talán a Roxfortban igen, valami mágiatudományi órán, egyébként meg csak némely eldugott alternatív suliban.) Pedig nem is olyan bonyolult, meg nem is igazán titok, ezért mi eláruljuk, hogy a szörnyek hatástalanításának egyik legjobb módszere: *ha lerajzolod őket*. A szörny ugyanis rém hiú népség, és amikor meglátja a képeden a rusnya pofáját, úgy elszörnyed magától, hogy meg se mukkan. Ha meg kifejezetten szépre rajzolják, úgy elérzékenyül magáról, hogy attól kezdve felé se néz a rémisztetésnek.

Kevesen tudják, de a szörnyek legkiválóbb hatástalanító mesterei a *művészek*. Mivel ők évezredek óta közvetlen kapcsolatban vannak a valóságon túli világokkal, könnyedén elbánnak bármilyen ijesztgetős rémpofázmányokkal. Egyikük (neve elhallgatását kérve) elárulta a szörnyűző rajz titkos receptjét, amit most utólagos engedelmével megosztunk e kiállítás nézőivel:

1. Végy egy szörnyet. (Hogy honnan tudod, hogy ő szörny? Ha félsz tőle, az épp elég indok. Vigyázz, ne tévesszen meg a tetszetős külső, attól még lehet, hogy éjszaka világít a szeme.)
2. Nézz szembe vele. (Ettől már önmagában betojnak, mert megszokták, hogy láttukra hanyatt-homlok menekülnek a jóemberek, de néha még a rosszak is.)
3. Jól vizsgálj meg, rücskös-e a bőre, változik-e a szeme színe, tágul-e az orra lyuka, fogai épek-e, milyen hosszú a körme, kócos-e a haja? (A bátyád nem számít, csak nem mosakodott szerda óta.)
4. Végy egy jó nagy tiszta papírt. (Lehetőleg akkorát, ami mögé baj esetén elbújhatsz.)
5. Gyűjts magad köré minél több színes ceruzát, festéket vagy filcet. (A szörnyek ugyanis a félhomály lakói, a színtől úgy irtóznak, mint a kedvességtől. Valószínűleg szintévesztők, de ezt sosem vallanak be.)

6. Idézd magad elé a pofázmányát és rajzold le színpompásan, minél több mintával és dísszel telehintve.
7. Onnan tudhatod, hogy a képed csodálatos lett, hogy a szörny (ha ezek után előmerészkedik egyáltalán) fejvesztetten menekül majd. (Némelyik szó szerint fejvesztetten.)
8. Ezek után nincs más dolgod, mint hogy az elkészült képekkel tapétázd tele a szobádat. Az esetleg idetévedt szörnyek pánikszerűen hagyják majd el a terepet, ha meglátják, hogy olyanul van dolguk, akik beavatottak a szörnyűzés *művészetébe*.

Kiállításunkon olyan művészek képeit gyűjtöttük össze, akik nagy mágusai a szörnyűzés tudományának. Jól ismerik a sárkányok megannyi fajtát, a barátságos félénkektől a félelmetes sárkánygyíkokig. Némelyek régvolt hősök csatáját is megörökítették. (Szegények nem tudták még, hogy kard helyett elég lett volna egy színes ceruza a kezükbe.) Rajzaikon neon színekbe öltöznek a boszorkányok és kísértetek, az ókori mitológiák hibrid lényei pedig olyan színpompás ruhában jelennek meg, hogy legszívesebben velük együtt szárnyalna az ember. Az ő képeiken az ágy alatt lakó szörnyikék ártalmatlan flótások csupán, akik nélkülünk semmire se mennének. A végén még össze is barátkozunk, lóbáljuk a lábunkat, nagyokat kacagunk ezeken a rémes rémeken, miközben így szólítjuk új barátunkat: én kicsi szörnyem!